

G. S. GRAHAM-SMITH, *Flies in Relation to Disease. Non-bloodsucking Flies*. Cambridge, at the University Press. 1913.
Prijs 10 sh. 6 d.

Dit boek is het eerste deel van de „Cambridge Public Health Series”, die onder redactie van den bovengenoemden schrijver en J. E. PURVIS wordt uitgegeven.

In de Engelsch sprekende landen, zoowel in Engeland en zijn kolonies als in Amerika, wordt in den laatsten tijd op de groote trom de aanval tegen de vliegen geslagen. Zij worden beschuldigd de overbrengers van verschillende besmettelijke ziekten te zijn, in de eerste plaats van den typhus (in Amerika maakt men propaganda voor den naam „typhoid-fly” voor de huisvlieg), maar verder ook van dysenterie, cholera, zomer-diarrhee der kinderen, miltvuur, poliomyelitis. De tegen hen ingebrachte akte van beschuldiging is rijk aan vermoedens, maar nog arm aan feiten; daarom nemen de geschriften over deze boosdoeners vaak hun toevlucht tot overdrijving en vooral de populaire verhandelingen maken zich daaraan nog al eens schuldig.

In dit tijdperk van den veldtocht tegen de vliegen is het een nuttig werk van GRAHAM-SMITH geweest, om de zaak eens van een nuchter wetenschappelijk standpunt te bezien. Na een goede beschrijving van vorm en leefwijze der voornaamste „niet-bijtende” vliegen, waarbij de meeste aandacht aan de huisvlieg (*Musca domestica*) wordt gewijd, gaat hij na op welke wijze de vliegen ziektekiemen kunnen verspreiden, om dan achtereenvolgens de ziekten, welke voor verspreiding langs dezen weg in aanmerking komen, te bespreken. Ten slotte behandelt hij de groote en kleine vijanden der vliegen en de wijze waarop de vliegenplaag bestreden kan worden.

Het boek is bondig en duidelijk geschreven en van goede afbeeldingen voorzien; aan ieder, die spoedig op de hoogte wil komen van den stand van het vliegen-vraagstuk, kan het warm worden aanbevolen.

C. W. BROERS.

BEROEPSBELANGEN.

OVERMATIG VOORSCHRIJVEN VAN GENEESMIDDELEN. — In Engeland beschikt ieder verzekeringsdistrict over een „drug fund”, een bedrag, evenredig aan het aantal verzekerden, dat aan geneesmiddelen mag worden besteed. Men komt hier en daar met dit bedrag niet uit, en dit feit, vooral van gewicht voor de betrokken apothekers, is in het Lagerhuis besproken. Daar is onder meer aanbevolen, het honorarium van geneeskundigen, die overmatig voorschrijven, te verminderen. Het zal, zegt *the Hospital*, niet gemakkelijk zijn, het feit te bewijzen. Te Manchester is het tekort het grootst, niet doordat overdreven dure dingen worden voorgeschreven, maar doordat er te veel wordt „geslikt”. Iedere verzekerde verbruikt daar 4.1 recept per jaar, hetgeen f 1.93 kost. Te Liverpool verbruikt iedere verzekerde slechts 2.6 recept, voor bijna f 1.—. Te Manchester nu wordt de geneesheer betaald per ver-